

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.I.10/2022/14. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2022. évi május hó 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2022. január 10. napján kelt 22.B.40/2021/11. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A bíróság a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 14.400,- /Tizennégyezer-négyszáz/ Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 22.B.40/2021/11.szám alatti ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 192.§ /2/ bekezdés a/ és b/ pontja, valamint a /4/ bekezdés I. fordulat és /5/ bekezdés b/ pontja szerinti emberkereskedelem büntetében, a Btk. 194.§ /1/ és /2/ bekezdés b/ pontja szerinti személyi szabadság megsértése büntetében, a Btk. 164.§ /1/ és /3/ bekezdése szerinti testi sértés büntetében, a Btk. 178.§ /6/ bekezdés szerinti kábítószer birtoklásának vétségében és a Btk. 184.§ /1/ és /4/ bekezdés a/ pontja szerinti új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségében. Ezért halmazati büntetésül, mint különös visszaesőt 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztésből legkorábban a kétharmad rész kitöltést követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott arra, hogy a Be. 583.§ /3/ bekezdés a/ pontja, a Be 590.§ /3/ bekezdése és a Be. 591.§ /2/ bekezdése értelmében a felülbírálat korlátozott. A törvényszék a vonatkozó szabályok betartásával folytatta le az előkészítő ülést, a törvényi előfeltételek fennállásáról meggyőződve fogadta el a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát. A vádlott bűnösségének megállapítására törvényesen került sor az irányadó tényállásnak megfelelő, helyes minősítésű bűncselekményben. Az

elsőfokú bíróság a büntetés mértékét befolyásoló körülményeket pontosan vette számba és azoknak megfelelő jelentőséget tulajdonított. Hivatkozott arra, hogy a feltárt súlyosító körülmények száma és nyomatéka jóval nagyobb, mint a vádlott javára szóló enyhítő körülményeké. Mindezekre, valamint a cselekmény konkrét tárgyi súlyára, a vádlott társadalomra veszélyességének fokára figyelemmel a büntetési célok eléréséhez szigorú büntetés kiszabása indokolt, ezért az elsőfokon kiszabott, az irányadó középértéktől sok évvel elmaradó szabadságvesztés további enyhítése esetén az már nem töltené be célját. Tekintve, hogy a járulékos rendelkezések is törvényesek, az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[4] A vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában az enyhítésre irányuló fellebbezés indokaként hivatkozott arra, hogy a vádlott a nyomozás és az előkészítő ülés közti időszakban önvizsgálatot végzett, szembe nézett tetteivel, a bíróság előtt beismerésével vállalta azokat és őszinte megbánást tanúsított. Ez utóbbira az elsőfokú bíróság is figyelemmel volt, azonban a védelem álláspontja szerint nem értékelte kellő súllyal. Nem vitásan a vádlott eddigi életvezetése, -mint ahogy bűnügyi előéletéből is kitűnik, - nem hiba nélküli, azonban mindez nem eshet olyan mértékben latba, amely képes lenne lerontani őszinte, feltáró jellegű beismerését, mely utóbbi mellett, - szemben az elsőfokú bíróság megítélésével,- az időmúlásnak is komoly enyhítő szerepet kell tulajdonítani. Ezek a körülmények a kiskorú gyermek eltartásáról is gondoskodó vádlott esetében lehetővé teszik a büntetés enyhítését, akár abban a formában is, hogy a másodfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a törvényben előírtnál eggyel enyhébb fokozatban határozza meg. Utalt végül arra, hogy a védelem nem tudja osztani a fellebbviteli főügyészség hivatkozását, miszerint a büntetés enyhítése kiüresítené a büntetési célokat. A vádlott terhére rótt legsúlyosabb megítélésű bűncselekmény absztrakt társadalomra veszélyességét mutatja, hogy a büntetési tételének alsó határát a törvényalkotó 5 évben, vagyis komoly tartamban határozta meg, így nem mondható, hogy egy ilyen mértékű büntetés súlytalan, ne lenne elrettentő vagy nem szolgálná kellően a büntetési célokat. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság enyhítse a vádlott büntetését, mérsékelje a szabadságvesztés tartamát, vagy esetlegesen azt enyhébb végrehajtási fokozatban rendelje végrehajtani.

[5] A másodfokú nyilvános ülésen a védő az írásbeli fellebbezésben foglaltakat fenntartva ismertette annak lényeges elemeit.

[6] A fellebbviteli főügyészség képviselője ugyancsak az átirattal egyezően tartotta meg perbeszédét utalva arra is, hogy az ítélet [5] bekezdése a különös visszaesői minőség megállapításához szükségesen kiegészítendő annyian, hogy a vádlott e pontban írt büntetését 2018.február 4. napján kell kitöltöttnek tekinteni.

[7] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy sajnálja és szégyenli a történeteket. Bocsánatot szeretne kérni a sértettől. Három éves kisgyermekét neveli, édesanyja kórházi ápolásra szoruló beteg. Csatlakozva védőjéhez, a büntetés enyhítését kérte.

[8] A fellebbezés iránya szerint az ítéltábla a Be.590.§ (3) bekezdése értelmében-korlátozott felülbírálat keretében- az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését bírálta felül. A Be. 590.§ (5) bekezdése szerint a felülbírálat ezzel együtt kiterjedt az elsőfokú bíróság eljárására is, melynek során a másodfokú bíróság vizsgálta, hogy

nem történt-e olyan, a Be. 607.§- 609.§-ában írt eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Kiterjedt a felülbírálat a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre is amennyiben a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének lenne helye és végül vizsgálta a bíróság a cselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését is az elsőfokú ítéletnek. A /7/ bekezdésnek megfelelően a másodfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[9] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem talált olyan eljárási szabálysértést, mulasztást, hiányosságot, amely a Be. 607.§ /1/ illetve a Be. 608.§ /1/ bekezdése alapján az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna. A 2020. évi XLIII. törvénnyel módosított, 2021. január 1. napjától hatályos Be. 608.§ /1/ bekezdés h/ pontja értelmében abszolút hatályon kívül helyezési ok, amennyiben az elsőfokú bíróság a bűnösséget elfogadó nyilatkozatot az 504.§ /2/ bekezdésében írt feltételek hiányában fogadta el, ezért az ítéltábla különös gonddal vizsgálta ezen szabályok betartását is. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan az elsőfokú bíróság eljárása mindenben lekövette a Be. 499-504.§-ban írt szabályozást. Az előkészítő ülésre a vádlott és védőjének idézése, az ügyész értesítése megtörtént, az idézés tartalmazta a Be. 500.§ /2/ bekezdésében írt figyelmeztetéseket. Mindez elmondható az előkészítő ülésről is, amelyen ugyancsak minden lényeges törvényi figyelmeztetést magába foglaló kioktatás elhangzott az elsőfokú bíróság részéről. A jegyzőkönyvben rögzítésre került a vádlott erre adott válasza, a kioktatás ismeretében tett nyilatkozata. A szükséges mértékben megtörtént a vádlott kihallgatása arra irányulóan is, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadásához szükséges törvényi feltételek fennállnak-e. A vádlott nyilatkozata tükrében nem mulasztott, nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azzal kapcsolatosan úgy ítélte meg, hogy megfelel a Be. 504.§ /2/ bekezdés a./, b./ és c./ pontjában írt törvényi követelményeknek, a nyilatkozat egyértelmű, külső pressziótól, egyéb befolyásolástól mentes, a vádlott előtt ismert és általa elfogadott annak következménye is és azt az eljárás egyéb adatai is alátámasztják.

[10] A bűnösség beismerésére vonatkozó nyilatkozat elfogadása következtében a Be. 500.§ /2/ bekezdés b/ pontja értelmében a bíróság a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését nem vizsgálhatta. A tényálláshoz kötöttségből adódóan az ítéleti tényállás ekként a vádirati tényállásnak megfelelően került rögzítésre, melynek megalapozottsága a fentiek és a Be. 591.§ /2/ bekezdés a/ pontja szerint sem vizsgálható a másodfokú eljárásban. Az elsőfokú ítéletet csupán személyi részében kell kiegészíteni a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően azzal, hogy Terheltl vádlottnak az ítélet [5] bekezdésében írt büntetését 2018. február 4. napján kell kitöltöttnek tekinteni.

[11] A tényállás alapján helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére valamennyi bűncselekményben. A büntető anyagi jogi szabályoknak megfelelően nevezte meg és minősítette is az adott bűncselekményeket.

[12] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen és megfelelő körben feltárta. A törvény a vádlott terhére rótt súlyosabb bűncselekményt 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A halmazati és a különös visszaesőkre vonatkozó szabályokra figyelemmel a büntetés középmértéke így 13 év 9 hónap. Ettől lényegesen elmaradó, majdhogy nem a felének megfelelő tartamú 7 év szabadságvesztés kiszabására tett indítványt az ügyész a váddal egyező bűnösség beismerése

és a tárgyalásról lemondás esetére. Nyilvánvaló ekként, hogy ebben az igen méltányos mértékű szabadságvesztésben messzemenően értékelést nyert valamennyi, a védelem által hivatkozott, a vádlott mellett szóló enyhítő körülmény is. A Be. 565.§ /2/ bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ennél súlyosabb büntetést nem szabhatott ki, de az ítéltábla megítélése szerint is ennél enyhébb büntetés alkalmazására sem volt törvényes lehetősége. A legsúlyosabb, emberkereskedelem büntette kapcsán arról elmondható, hogy az adott bűncselekmény kategórián belül is komoly megítélésű cselekményről van szó úgy a kivitelezés módját, a megvalósításának körülményeit illetően is. Ahogy az ehhez a bűncselekményhez kapcsolódó további cselekmények súlya sem elhanyagolható. A vádlott a különös visszaesést megalapozó elítélésén túl is volt már büntetve, a [7] bekezdésben írt, nem jogerős elítélését követően, nem egész két hónappal később valósította meg jelen eljárásban elbírált rendkívül durva, agresszív cselekményét, mely ekként a személyében rejlő nagyfokú társadalomra veszélyességet is mutatja. Mindezek alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a büntetés tartamának enyhítése nem indokolt. A törvényben előírtnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására a büntetés kiszabási tényezők, a vádlott személyisége, életvezetése, a cselekmény motívuma miatt ugyancsak nem volt törvényes lehetőség.

[13] Tekintve, hogy az ítélet egyéb járulékos rendelkezési is törvényesek, az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 605.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

[14] Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk.92.§ /1/ és /2/ bekezdésén alapszik.

[15] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az ítéltábla a Be. 613.§ /1/ bekezdése szerint rendelkezett.

Győr, 2022. május 11.

Dr. Kovács Tamás sk.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.

Dr. Élő András sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2022. január 10. napján kelt 22.B.40/2021/11. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. május 11.

Dr. Kovács Tamás sk.

a tanács elnöke